

ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΙΣ 1 ΟΚΤΩΒΡΗ ΤΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ (ΡΟΙ)

Πραγματοποιήθηκε στο **Παρίσι** στο συνεδριακό χώρο του **Espace Charenton**, το Σάββατο 1 Οκτώβρη 2011 ανοιχτό συλλαλητήριο με θέμα τα μέτρα λιτότητας που επιβάλλουν οι κυβερνήσεις, το χρέος των χωρών της ευρωζώνης -που δεν είναι των λαών-, την αντίδραση στις εφαρμοζόμενες πολιτικές και την υπεράσπιση της αυτονομίας του συνδικαλιστικού κινήματος. Το συλλαλητήριο αυτό οργανώθηκε από το Ανεξάρτητο Εργατικό Κόμμα (PARTI OUVRIER INDEPENDENT) και το παρακολούθησαν περίπου **3000 άτομα**.

Ο Daniel Gluckstein, Εθνικός Γραμματέας του Ανεξάρτητου Εργατικού Κόμματος, ανοίγοντας την εκδήλωση είπε:

“Καλέσαμε τους εργαζόμενους, τους ακτιβιστές, τους ηγέτες των οργανώσεων, οι οποίοι έχουν ο καθένας τις δικές του δεσμεύσεις και απόψεις και οι οποίοι δεν συμερίζονται κατ’ ανάγκη τις ίδιες θέσεις με το Ανεξάρτητο Εργατικό Κόμμα. Ωστόσο, τους καλέσαμε δεδομένου ότι ο αγώνας της εργατικής τάξης απαιτεί συνένωση όλων των δυνάμεων από τη στιγμή που το κοινό πλαίσιο περιλαμβάνει την ταξική ανεξαρτησία των οργανώσεων και την εθνική κυριαρχία.

Το Ανεξάρτητο Εργατικό Κόμμα αποτελεί το ίδιο προϊόν σύγκλισης απόψεων εργαζομένων και ακτιβιστών από διαφορετικούς χώρους του εργατικού και δημοκρατικού κινήματος. Ως εκ τούτου, καλείται να ικανοποιήσει την ανάγκη της επίτευξης ενότητας ανάμεσα σε όλους τους εργαζομένους και τους λαούς της Ευρώπης ενάντια στα σχέδια αυτών που τους επιτίθενται, καθώς και να υπερασπιστεί τις αρχές της δημοκρατίας των εργαζομένων, της ελευθερίας λόγου και αντιπαράθεσης των απόψεων που οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι από διαφορετικές Ευρωπαϊκές χώρες και από τη Γαλλία καλούνται να μοιραστούν μέσω αυτού εδώ του βήματος”.

Στην εκδήλωση πήραν μέρος οι παρακάτω συνδικαλιστές και εκπρόσωποι φορέων:

Brian Forbes, εθνικός υπεύθυνος στο συνδικάτο Mandate (Ιρλανδία)

Alex Gordon, πρόεδρος του συνδικάτου των σιδηροδρομικών, των ναυτικών και των εργατών των μεταφορών (Μεγάλη Βρετανία)

Jordi Salvador Duch, γραμματέας της UGT της Ταραγόνας (Ισπανία)

José Baiao, μέλος της επιτροπής των εργαζομένων της εθνικής αεροπορικής εταιρείας TAP (Πορτογαλία)

Ελένη Ζωγραφάκη, μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ

Paul Paternoga, υπεύθυνος IG Metall, πρόεδρος του συμβουλίου της εταιρείας Humboldt-Wedag, μέλος της διεύθυνσης της εργατικής επιτροπής (AfA) της SPD στην βόρεια Ρηνανία (Γερμανία)

Adelaïde, φοιτήτρια, μέλος του κόμματος των επαναστατικών νέων (AJR) (Γαλλία)

G rard Schivardi, εθνικός γραμματέας του Ανεξάρτητου Εργατικού Κόμματος, ΡΟΙ (Γαλλία)

Patrick H bert, συνδικαλιστής (Γαλλία)

Jean Markun, συνδικαλιστής των ορυχείων σιδήρου (Γαλλία)

Daniel Gluckstein, εθνικός γραμματέας του Ανεξάρτητου Εργατικού Κόμματος, ΡΟΙ (Γαλλία).

Οι ομιλίες περιστράφηκαν στην οικονομική κατάσταση και το χαρακτήρα του χρέους στις διάφορες χώρες, τις επιπτώσεις των πολιτικών λιτότητας στη ζωή των λαών, στα σχέδια του διεθνούς χρηματοπιστωτικού παράγοντα, στις εφαρμοζόμενες πολιτικές από τις κυβερνήσεις, αλλά και στην αναγκαιότητα ανάπτυξης ισχυρών συντονισμένων αντιστάσεων σε κάθε χώρα. Μέσα σε αυτή την κατάσταση επιβεβαιώθηκε η άποψη ότι ο ρόλος των συνδικάτων και η ανεξαρτησία τους από κάθε μορφή εξάρτησης είναι επιβεβλημένη.

Ο Alex Gordon, εκπρόσωπος των εργαζομένων στους σιδηρόδρομους από τη Μεγάλη Βρετανία ανέφερε χαρακτηριστικά για την κατάσταση που σχεδιάζεται για την Ευρώπη:

“Τα αφεντικά της Ευρώπης έχουν μια κρυφή ατζέντα. Μια μερική χρεοκοπία της Ελλάδας η οποία

«μαγειρευόταν» τις τελευταίες ημέρες από την Ε.Ε., το ΔΝΤ και την ΕΚΤ, είναι μια προσπάθεια για να σωθούν και οι τράπεζες που έχουν το επαχθές χρέος και το ευρώ.

Το σύνολο του χρέους αυτού φτάνει το ιλιγγιώδες ποσόν των 2,6 τρισεκατομμυρίων αγγλικών λιρών – ισόποσο με 7.800 αγγλικές λίρες ανά άτομο στην ευρωζώνη ή αλλιώς 230.000 αγγλικές λίρες ανά άτομο στην Ελλάδα. Αυτό το σχέδιο δεν θα αποτρέψει το τρομακτικό και μίζερο μέλλον για το λαό της Ελλάδας ή για τους ανθρώπους που ζουν στην Ιρλανδία ή την Πορτογαλία.

Ένας σημαντικός στόχος της ελίτ της Ε.Ε. είναι ο εξαναγκασμός, μέσω μίας φορολογικής, νομισματικής (μονεταριστικής) και οικονομικής ένωσης αποτελούμενης από τις 17 χώρες – μέλη της Ευρωζώνης. Αυτά τα σχέδια περιλαμβάνουν την τροποποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας, του Ευρωσυντάγματος ώστε αυτά να αντικατασταθούν από μία άλλη συνθήκη για την ευρωζώνη – τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ)- ο οποίος σχεδιάστηκε για να αποτελέσει μία οικονομική και νομισματική ένωση που θα διοικεί κεντρικά. Ο προτεινόμενος ΕΜΣ είναι θεμελιωδώς αντιδημοκρατικός. Έτσι, μαζί με τη διάσωση, ο ΕΜΣ είναι η προτεινόμενη λύση στο δίλημμα και ειδικά σχεδιασμένος να χρηματοδοτήσει αυτό που στην πραγματικότητα είναι ένα αποθεματικό κεφάλαιο. Κατά τη δημιουργία όλων των προηγούμενων συνθηκών της Ε.Ε. υπήρχαν έστω μερικές συζητήσεις σε εθνικό επίπεδο. Ο ΕΜΣ «κατασκευάστηκε» με μεγάλη βιάση και με αποπροσανατολιστική δημοσιότητα από τους ηγέτες Γαλλίας και Γερμανίας. Αυτοί οι ηγέτες υπαγόρευαν (επέβαλλαν με αυταρχισμό) στα μέλη της ευρωζώνης τη θέσπιση κανόνων ισοσκελισμένων εθνικών προϋπολογισμών μέχρι το επόμενο καλοκαίρι. Αυτό περιλαμβάνει και την επίθεση στις δαπάνες του δημόσιου τομέα και τις αυστηρές πολιτικές λιτότητας.

Με άλλα λόγια, η εθνική κυριαρχία, η κοινοβουλευτική δημοκρατία και ο διαχωρισμός των εξουσιών στην Ε.Ε. πρόκειται να ανασταλούν με κοινή συμφωνία μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας.

Τα προτεινόμενα μέτρα του ΕΜΣ είναι μία προσπάθεια για να διασωθεί το ναυάγιο της νομισματικής ένωσης. Τα σχέδια είναι, τουλάχιστον, αντιδημοφιλή και αντιμαχόμενα έντονα από έναν ολοένα αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων και συνδικαλιστικών κινημάτων.»

Την ΟΛΜΕ εκπροσώπησε η Ελένη Ζωγραφάκη και η ομιλία της, στηριγμένη στην Τελευταία απόφαση της Γ.Σ. Προέδρων στις 24/9/11, ήταν η παρακάτω:

Από μέρους του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ σας απευθύνω θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό, πιστεύοντας πως έφτασε ο καιρός οι εργαζόμενοι της Ευρώπης, που χτυπιούνται ανελέητα από την παγκόσμια κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να βροντοφωνάξουν : **«Φτάνει πια! Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία. Το χρέος δεν είναι των λαών. Υπερασπιζόμαστε τις κατακτήσεις ενός ολόκληρου αιώνα. Αρνούμαστε τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Λαοί ενωμένοι ποτέ νικημένοι.»**

Με αφορμή την κρίση χρέους, αναδείχθηκαν τα προβλήματα και τα αδιέξοδα της παγκόσμιας οικονομίας. Η επέκταση της παγκόσμιας οικονομίας οφείλεται στην επέκταση των κεφαλαιαγορών και των τραπεζών. Αυτό το κατόρθωσε, όχι με όπλο τα βιομηχανικά προϊόντα, τις φτηνές τιμές των εμπορευμάτων, αλλά με όπλο τα ίδια τα κεφάλαια, επιδιώκοντας να καρπωθεί συγκριτικά πλεονεκτήματα των εθνικών και περιφερειακών οικονομιών για να αποκομίσει επιπλέον κέρδη. Η μονοπωλιακή συγκέντρωση έγινε πλέον σε διεθνές επίπεδο μέσω εξαγορών, συγχωνεύσεων και συμμαχιών και η παραγωγή διεθνοποιήθηκε. Το εκρηκτικό μίγμα οικονομίας και πολιτικής μέσα από την υπερεθνική συνένωση του κεφαλαίου και του κράτους, ενισχύει τη δύναμη της πολιτικής των ισχυρών κρατών στα πλαίσια ρύθμισης της παγκόσμιας οικονομίας. Η συσσώρευση που πραγματοποιήθηκε μέσα από την πρωτοφανή συμπίεση του κόστους στην οικονομία και την επέκταση του δανειακού κεφαλαίου, έπρεπε να εξασφαλίζει συνεχώς μεγαλύτερα κέρδη. Για να αξιοποιηθεί αυτό το κεφάλαιο πρέπει να δανείζονται συνεχώς οι πάντες: νοικοκυριά, επιχειρήσεις, κράτη. Μια τεράστια υπερπληθώρα κεφαλαίων -ξεπερνούν έως και 20 φορές το παγκόσμιο ΑΕΠ-που λιμνάζουν στις παγκόσμιες αγορές και δεν βρίσκουν επικερδή τοποθέτηση. Πρόσφατα υπολογίστηκε ότι τα διαθέσιμα δανείσιμα κεφάλαια σε παγκόσμιο επίπεδο φτάνουν στο 1000 τρισεκατομμύρια δολάρια, όταν το παγκόσμιο ΑΕΠ κινείται γύρω στα 60 τρις. δολάρια. Και το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, όπως προκύπτει από την τελευταία μελέτη του ΟΗΕ, είναι ότι στο 2% του πληθυσμού αντιστοιχεί το 50% του πλούτου, και στο φτωχότερο 50% του πληθυσμού αντιστοιχεί μόλις το 1% του πλούτου.

Η κατάσταση της Ελλάδας είναι γνωστή, γιατί έχουμε γίνει πρωτοσέλιδα στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο τύπο. Το δημόσιο χρέος, αποτέλεσμα των τοκογλυφικών δανείων και της διαπλοκής του πολιτικού συστήματος με τα μεγάλα συμφέροντα που εκτίναξαν τα έξοδα του δημοσίου, χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για να θυσιαστεί η κοινωνική πλειοψηφία, οι ανάγκες και τα δικαιώματά της και να διασφαλιστούν τα συμφέροντα που υπαγορεύουν την πολιτική Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ.

Κυβέρνηση και Τρόικα χρησιμοποιώντας τον μπαμπούλα της χρεοκοπίας εκβιάζουν την κοινωνία να δεχτεί τη φορολογική λεηλασία, το ξεπούλημα των υπηρεσιών, των υποδομών, του φυσικού πλούτου της χώρας, ότι συνιστά δημόσιο αγαθό και κοινωνικό δικαίωμα. Για να πληρωθούν τάχα οι μισθοί και οι συντάξεις- που τους μειώνουν συνέχεια -στοχοποιούν τους δημόσιους υπάλληλους ως αιτία της κρίσης. Είναι καθημερινές οι συκοφαντικές δηλώσεις Υπουργών εναντίον των δημοσίων υπαλλήλων. Την ίδια ώρα και ενώ η ανεργία έχει φτάσει σε πρωτοφανή ύψη, ο πρωθυπουργός υπόσχεται έναν εργαζόμενο για κάθε οικογένεια. Η εργασιακή εφεδρεία και οι απολύσεις στο δημόσιο, η μαύρη κι απλήρωτη εργασία, η καταστροφή των μικρομεσαίων επαγγελματιών, τα συνεχή χαράτσια προκαλούν ΣΟΚ ΚΑΙ ΔΕΟΣ.

Μέτρα, μέτρα, νέα μέτρα. Περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και ξανά μέτρα και άλλα μέτρα. Κάθε 2-3 μέρες συζητούνται και εξαγγέλλονται νέα μέτρα, τα οποία δεν μπορούμε πια να παρακολουθήσουμε.

Όπως συνέβη σε κάθε χώρα που χτυπήθηκε με το Δόγμα του Σοκ του ΔΝΤ και των πρακτικών του, μια μέρα, αφού θα έχουν εξασφαλιστεί τα συμφέροντα των δανειστών —ανάμεσά τους και οι ελληνικές τράπεζες— και θα έχουν τσακίσει τους εργαζόμενους, θα ανακοινώσουν την αποτυχία των μέτρων, είτε με τη μορφή της ελεγχόμενης, είτε με τη μορφή της ολοκληρωτικής χρεοκοπίας.

Σε αυτό το πλαίσιο η πολιτική Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ κάνει επίθεση και στην παιδεία. Επιβάλλεται μια **εξωφρενική, μια απίστευτης έκτασης μείωση των δημόσιων δαπανών** και έτσι ουσιαστικά **ξεθεμελιώνεται και διαλύεται η δημόσια εκπαίδευση**. Οι δαπάνες για τη δημόσια παιδεία θα φτάσουν το 2015 μόλις στο **2,23 % επί του ΑΕΠ**.

Η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε χωρίς βιβλία και είναι αμφίβολο αν θα έχει ολοκληρωθεί η αποστολή τους μέχρι τα Χριστούγεννα. Στα σχολεία επικρατεί πρωτοφανές χάος και οι μαθητές διδάσκονται από φωτοτυπίες.

Μειώθηκαν τραγικά οι προσλήψεις των εκπαιδευτικών (546 προσλήψεις σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, όταν εφέτος συνταξιοδοτήθηκαν 7.000). Καταργήθηκαν 1.000 σχολεία την περσινή χρονιά και θα συνεχίσουν. Καταργήθηκαν όλες τις υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης. Υποβαθμίστηκε η διδασκαλία των ξένων γλωσσών. Έκλεισαν κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και επιβάλλονται τμήματα με 28-30 μαθητές. Με όλα αυτά, το Υπουργείο Παιδείας δημιουργεί τεχνητές υπεραριθμίες και θα επιδιώξει υποχρεωτική μετακίνηση εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα.

Το Υπουργείο σχεδιάζει **να μετατρέψει τους Δ/ντές των σχολείων σε μάντζερ** που θα ελέγχουν και θα καθορίζουν σχεδόν τα πάντα μέσω της αξιολόγησης. Επιδιώκει να καταργήσει τη συλλογικότητα και το δημοκρατικό τρόπο λήψης των αποφάσεων στους συλλόγους διδασκόντων. Όσον αφορά τις **εκπαιδευτικές αλλαγές** που προωθούνται, στηρίζονται στη λογική της παροχής αποσπασματικών γνώσεων και δεξιοτήτων, στην κατάρτιση, στην ικανότητα να ανταποκρίνεται ο μαθητής σε σταθμισμένα τεστ.

Βλέπουμε τον αγώνα για την παιδεία σαν αδιαίρετο κομμάτι της μάχης που δίνει η εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία για την ανατροπή της πολιτικής των Μνημονίων και του Μεσοπρόθεσμου. Εξάλλου η εκπαίδευση-ακριβοπληρωμένο προϊόν, η παιδεία κατάρτισης με γνώσεις μιας χρήσης, η χειραγώγηση, το στέγνωμα από κάθε ελπίδα και ιδανικό για μια καλύτερη κοινωνία, αντιστοιχούν στην κοινωνία της χρεοκοπίας που εκπροσωπούν κυβέρνηση και Τρόικα. Πιστεύουμε σε μια παιδεία που μορφώνει και απελευθερώνει, που σφυρηλατεί μια συνείδηση με ελεύθερο φρόνημα και κοινωνική ευθύνη για να στηρίξουμε την προσπάθεια της κοινωνίας να βγει από το φαύλο κύκλο των οικονομικών κρίσεων. Γιατί η κοινωνία δεν μπορεί να έχει στόχο τη σταθερότητα του ευρώ, αλλά τη δημιουργική ζωή των ανθρώπων, την κοινωνική προσφορά, την ελευθερία, τη δημοκρατία και την περιβαλλοντική ισορροπία.

Σήμερα, επιδιώκουμε τη δημιουργία ενός πανεργατικού - πανεκπαιδευτικού μετώπου. Οργανώνουμε την πάλη με κινητοποιήσεις, πρωτοβουλίες, απεργίες και πολύμορφες δραστηριότητες για να ανακόψουμε τη λαίλαπα. Οι φοιτητές από τις αρχές Σεπτέμβρη έχουν κλείσει πάνω από 300 τμήματα και κάνουν συλλαλητήρια κάθε Πέμπτη. Οι εργαζόμενοι πραγματοποιούν αποκλεισμούς κτιρίων και πορείες σε όλες τις πόλεις. Οι μαθητές έχουν καταλάβει πάνω από 500 σχολεία και βγαίνουν καθημερινά στους δρόμους. Οι αγανακτισμένοι βγαίνουν στις πλατείες. Όλες αυτές οι αντιδράσεις του λαού αντιμετωπίζονται με καταστολή και απίστευτη βαρβαρότητα. Οι διαδηλώσεις πνίγονται στα χημικά, οι αστυνομικές δυνάμεις τρομοκρατούν, οι μαθητές σέρνονται στον εισαγγελέα. Είναι σαφές πως **δεν θα σταματήσουν να παίρνουν μέτρα αν δεν τους σταματήσουμε με τους αγώνες μας**.

Είναι πλέον φανερό πως, αν δεν **ανατραπεί άμεσα** αυτή η πολιτική, οι εκπαιδευτικοί, αλλά και όλοι εργαζόμενοι στη χώρα μας θα βιώσουν μαύρες μέρες.

Τώρα τα αιτήματα της ΟΛΜΕ είναι πολιτικά.

Η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 24/9/11 αποφάσισε:

Απέναντι στη λαίλαπα οι εργαζόμενοι βροντοφωνάζουμε πως υπάρχει λύση.

Υπάρχει άλλη πολιτική!

Το χρέος δεν το δημιούργησαν οι εργαζόμενοι.

Δεν το αναγνωρίζουμε. Απαιτούμε τη διαγραφή του

- **ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ ΤΩΡΑ ΑΥΤΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΠΟΥ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΤΡΟΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ.**
- **Να καταργηθεί το βάρβαρο και δουλοπρεπές μνημόνιο** κυβέρνησης - ΕΕ - Δ.Ν.Τ., το μεσοπρόθεσμο, αλλά και όλα τα μέτρα που απορρέουν από αυτά.
- **Να ανατραπούν οι πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού σε όλη την Ευρώπη.**
- **Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να πάρουν οι εργαζόμενοι τη ζωή τους στα χέρια τους.**
- **Είμαστε πολλοί και μπορούμε. Θα τους νικήσουμε!**

Η εκδήλωση έκλεισε αφού ενέκρινε την παρακάτω ΔΙΑΞΗΡΥΞΗ-ΚΑΛΕΣΜΑ:

« Από το βήμα αυτής της συγκέντρωσης, μπροστά σε χιλιάδες εργαζόμενους και νέους, χαιρετίζουμε τους έλληνες εργαζόμενους, που καλούνται σε λίγες μέρες να κάνουν - για άλλη μια φορά - **γενική απεργία**, για να εμποδίσουν τα φονικά σχέδια της Τρόικας (-ΝΤ- ΕΕ- ΕΚΤ) και της κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου. Επίσης, στέλνουμε αδελφικό χαιρετισμό στους ισπανούς καθηγητές που απεργούν κατά των σχεδίων λιτότητας, στους εργαζόμενους της Βρετανίας που ετοιμάζουν απεργία για να σώσουν τις συντάξεις τους ,στο λαό της Τυνησίας, του οποίου η επαναστατική εξέγερση για νερό, ψωμί και λευτεριά συνεχίζεται, παρά τα εμπόδια. Σε όλο τον κόσμο- προ της χρεωκοπίας του καπιταλιστικού συστήματος- οι εργαζόμενοι δεν έχουν άλλη επιλογή: οργανώνουν απεργίες, διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις για να εμποδίσουν τα σχέδια που θέλουν να επιβάλουν οι κυβερνήσεις της "αριστεράς" ή της δεξιάς, που είναι στις διαταγές της Τρόικας, ενάντια στην κυριαρχία των λαών. Για μας, είναι **νόμιμη άμυνα**. Αυτές οι κυβερνήσεις, των διαφόρων πολιτικών τάσεων, χρησιμοποιούν ως πρόσχημα τα δημόσια ελλείμματα- που οι ίδιοι αύξησαν βοηθώντας τους τραπεζίτες και τους κερδοσκόπους-, χρησιμοποιούν ως πρόσχημα το χρέος- που δεν είναι των λαών-, και οδηγούν την ανθρωπότητα στη βαρβαρότητα. Και χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα τις ίδιες υποτιθέμενες ανάγκες των εργαζομένων, επιδιώκουν να δένουν τις εργατικές οργανώσεις με υποσχέσεις συναίνεσης και ιερής συμμαχίας.

Επιβεβαιώνουμε:

- **Το εργατικό κίνημα πρέπει να βάλει εμπόδιο στη βαρβαρότητα.**
- **Το εργατικό κίνημα πρέπει μόνο να υπερασπίζεται τα συμφέροντα, τις διεκδικήσεις και τις επιθυμίες των εκμεταλλευομένων και των καταπιεζομένων και να το κάνει ανεξάρτητα από κόμματα.**
- **Με αυτόν τον τρόπο συμμετέχει στο γενικό κίνημα, με το οποίο οι λαοί θα βρουν το δρόμο για να ελευθερωθούν από τη δικτατορία της Τρόικας (.ΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ) και να κατακτήσουν κοινωνική δικαιοσύνη, δημοκρατία και κυριαρχία των λαών.**

Διαβεβαιώνουμε:

Πιο πολύ από ποτέ πρέπει να αντηχήσει το παλιό σύνθημα του εργατικού κινήματος "**Εργαζόμενοι όλων των χωρών, ενωθείτε**". Για μας, ενώ σεβόμαστε τις απόψεις και τις ιδιαιτερότητες όλων των οργανώσεων, υποσχόμαστε να βοηθήσουμε την ενωμένη κινητοποίηση των εργαζομένων και των λαών, κάνοντας μια εκστρατεία σε όλη την Ευρώπη υπέρ των κοινών απαιτήσεών μας:

- **Κανένα μέτρο λιτότητας, να ανατραπούν τα σχέδιά τους, να υπερασπίσουμε τα κεκτημένα μας!**
- **Το χρέος δεν είναι των λαών: να ακυρωθεί!**
- **Να μην υπακούσουμε στη συναίνεση για την μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων: να μείνει ανεξάρτητο το εργατικό κίνημα!**
- **Όχι στη δικτατορία της Τρόικας (ΝΤ- ΕΕ- ΕΚΤ)!**

Με αυτά σαν βάση, οι υπογράφωντες αναλαμβάνουμε την υποχρέωση (με σεβασμό για τις μορφές οργάνωσης κάθε χώρας): να γνωστοποιήσουμε αυτό το κάλεσμα, να προτείνουμε σε κάθε χώρα πρωτοβουλίες που θα συμμετέχουν οι εργαζόμενοι, να συζητήσουμε την πρόταση να κάνουμε μια βιαστική συνδιάσκεψη με εκπροσώπους εργαζομένων από όλη την Ευρώπη, για να ανοίξουμε ένα δρόμο σε μια Ευρώπη των εργαζομένων και των λαών, χωρίς τις διαταγές του ΔΝΤ, της ΕΕ, της ΕΚΤ, και με σεβασμό μόνο στα ζωτικά συμφέροντα των λαών.»

